

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚŚ. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

JA JESTEM ZMARTWYCHWSTANIE I ŻYCIE

WIARA I TEOLOGIA. c.d. *Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara*(1Kor15-14). Słowami tymi św. Paweł stawia sprawę na ostrzu noża: nie ma wiary w Chrystusa bez wiary w Jego zmartwychwstanie. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał- pisze dalej apostoł- także umarli nie zmartwychwstaną, a ludziom pozostanie hasło: *jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy*(1Kor15-32). Ale przecież Jezus rzeczywiście zmartwychwstał; dla wiary apostołów, wiary Kościoła, naszej wiary ma to znaczenie kluczowe. Prawda ta jest jednak trudna. Apostołowie usłyszawszy świadectwo kobiet powracających od grobu, z początku je odrzucili: *Słowa te wydały im się czczą gadaniną i nie dali im wiary*(Ł24,11). Tomasz zażądał dowodu rzeczowego- dotknięcia ran żywego Jezusa. Niektórzy spośród chrześcijan, choć nawróceni, mówili, że nie ma zmartwychwstania (dlatego musiał do nich św. Paweł napisać słowa przytoczone powyżej). Dobra Nowina była również odrzucana wprost: żydowscy przeciwnicy Jezusa rozpuścili plotkę, że uczniowie ukradli Jego ciało z grobu; greccy słuchacze mowy Pawła na ateńskim Areopagu przerwali mu z lekceważeniem, gdy zaczął mówić o zmartwychwstaniu. Wreszcie i dzisiaj wielu z nas, chcących uważać się za chrześcijan wyznaje, iż w zmartwychwstanie nie wierzy- albo też wątpi, wciąż na nowo pyta się o dowód, ze strachem myśli o śmierci. Tak więc z jednej strony zmartwychwstanie jest sercem

Dobrej Nowiny, rewelacją, wielkim radosnym zaskoczeniem, podstawą wiary i jej kamieniem probierczym- z drugiej zaś znakiem, któremu sprzeciwiać się będą. Pierwszym znakiem tego, co się stało, był pusty grób, odkryty przez kobiety chcące namaścić ciało Jezusa. Było to w niedzielę o świcie, czyli na trzeci dzień od piątku, kiedy to Jezus został ukrzyżowany. Nie wiemy dokładnie, kiedy ciało znikło z wykutego w skale i zamkniętego kamieniem grobu, jednak na pewno „dnia trzeciego” od ukrzyżowania zmartwychwstanie stało się wiadome. Odkrycie pustego grobu wzbudziło w pierwszej chwili lęk i zdziwienie: przykre zaskoczenie przysłoniło prawdziwą przyczynę zniknięcia ciała, trudną przecież do zrozumienia i przyjęcia. Jedynie umiłowany uczeń uwierzył, ujrawszy całun i chustę, w które ciało było owinięte. Niedługo jednak potem Chrystus zaczął się ukazywać. Ewangelie opisują cały szereg zjawień się Chrystusa zmartwychwstałego, czyli „chrystofanii” : wobec kobiet z grobu, wobec apostołów, wobec innych uczniów. (Jezus ukazywał się w Jerozolimie i Galilei). Liczne świadectwa tej wiary znajdziemy i w Dziejach Apostolskich, i w listach, i w Apokalipsie. Pierwszy List do Koryntian tak streszcza to, czego nauczał św. Paweł na podstawie apostolskiego nauczania o Jezusie: *Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł- zgodnie z Pismem- za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia- zgodnie z Pismem- realność śmierci odpowiada więc realności zmartwychwstania. Prawda ta opiera się na świadectwie bardzo licznych świadków: czytamy, bowiem dalej Ukazał się Kefasowi a potem dwunastu, później zjawił się pięciuset równocześnie- większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom, w końcu ...ukazał się i mnie*(1Kor15,5-8).

Zmartwychwstanie było, więc dla pierwszych Chrześcijan faktem zupełnie pewnym, prawdą, którą trzeba z wiarą przyjąć i głosić dalej. Chrystus zmartwychwstały posyła swoich uczniów, jako misjonarzy Dobrej Nowiny. Zarazem zastanawiali się wierzący nad znaczeniem zmartwychwstania, którego byli świadkami, czym ono było i co mówi o Chrystusie- oraz o człowieku? Dostrzegano w zmartwychwstaniu jawne wkroczenie Boga w świat. On to wskrzesił, podniósł z martwych swojego Syna. Chrystus wprowadził zabity, powołany został do życia Duchem Bożym, Był to zarazem czyn samego Chrystusa, który powstał z martwych i dał się widzieć, jako że śmierć nie miała nad nim władzy. Zmartwychwstanie pokazuje, kim Jezus naprawdę był, pokazuje Go pełnym mocy Synem Bożym, jednością z Ojcem i Duchem Świętym.

cd. na stronie 2

Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy

Ogólna: Aby publiczne wyznawanie wiary i modlitwa były dla wiernych źródłem życia.

Misyjna: Aby Kościoły partykularne na terenach misyjnych były znakiem oraz narzędziem nadziei i zmartwychwstania.

Zmartwychwstanie owocne jest dla człowieka. Przez chrzest zanurzeni jesteśmy w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa, a uwierzywszy w Niego dostępujemy wybawienia. *Ja jestem zmartwychwstanie i życie. Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki*(J11,25).

Zmartwychwstanie potwierdza również wartość życia w ciele i nadaje mu głębszy sens budząc nadzieję na powrót do życia w ciele przemienionym, na wzór Chrystusowego. Zmartwychwstanie Chrystusa budzi wiarę w powszechne zmartwychwstanie, jest podstawą naszej nadziei na przyszłe życie w Chrystusie. Pismo Święte powtarza to wielokrotnie. *Jeśli bowiem wierzymy, że Jezus istotnie umarł i zmartwychwstał, to również tych, którzy umarli w Chrystusie Bóg wyprowadzi wraz z Nim. Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy, spośród tych, co pomarli*(1Kor15,20).

Wiara w zmartwychwstanie Jezusa czerpie więc ze świadectwa Pisma Świętego. Na jego kartach przemawiają ci, którzy Zmartwychwstałego spotkali, uwierzyli i poszli głosić Dobrą Nowinę. W pełni uwierzyć w zmartwychwstanie oznacza zatem nie tylko przyjąć słowo wiary, ale i samemu zaświadczyć, podjąć świadectwo apostołów. Właściwie powinniśmy mówić o zmartwychwstaniu tak, jakbyśmy widzieli Chrystusa własnymi oczyma, jakbyśmy tam byli. Chrześcijanin powinien nie tylko wierzyć w fakt zmartwychwstania, lecz także być zmartwychwstania świadkiem. Stąd wielkanocne pozdrowienie pierwszych chrześcijan, które przetrwało do dziś: Chrystus Zmartwychwstał- Prawdziwie Zmartwychwstał! Ks. T.B.

SŁOWO NA NIEDZIELE

21 IV - IV Niedziela Wielkanocna J10,27-30 Wizja z rozdziału 7 Apokalipsy przedstawia nieprzeliczony tłum zbawionych, pochodzących ze wszystkich narodów, plemion, ludów i języków. Ci, którzy przeszli próbę wiary i okazali wytrwałość w ucisku, dzięki zbawczej krwi Baranka, weszli do chwały i stoją przed Bogiem, uczestnicząc w niebiańskiej liturgii. Bóg jest dla nich Ojcem, który oddała każde cierpienie i ociera łzy z ich oczu. Chociaż zbawienie dokonuje się dzięki ofierze i krwi Chrystusa, konieczna jest współpraca człowieka z łaską Bożą- oczyszczenie swoich szat we krwi Baranka. Autor Apokalipsy podkreśla pracę, którą musi wykonać człowiek, jeśli chce, aby jego „ubranie” na nowo stało się czyste. Nawet jeśli tym, co

oczyszcza jest krew Baranka, nie będzie ona skuteczna, jeśli człowiek pozostanie bierny i świadomie odrzuci zbawienie.

28 IV- V Niedziela Wielkanocna J13,31-35 Jezus przez swoje czyny objawił chwałę Ojca. W ten sposób sam został otoczony chwałą. Uwielbienie Jezusa przez Ojca już się więc dokonało. Mowa o konieczności odejścia Jezusa pojawia się już podczas publicznej działalności. Niezrozumienie tego, dokąd Jezus odchodzi, wskazuje na brak zrozumienia kim jest Jezus, skąd przyszedł i jaki jest cel Jego misji. Jezus zwraca się do uczniów zdrobniałym tytułem „dzieci”. „Nowe przykazanie”, zawiera nakaz wzajemnej miłości we wspólnocie uczniów, odwzorowującej miłość Jezusa do nich. Wcześniej Jezus nie mówił o swojej miłości do uczniów. Uczniowie mogli ją jednak poznać i doświadczyć jej w czynach Jezusa. Największym dowodem miłości jest oddanie życia.

05 V- VI Niedziela Wielkanocna J14,23-29 Jezus przygotowuje uczniów na moment swojego odejścia do Ojca. Czas Jego nieobecności pośród uczniów nie jest okresem pustki, czy odwrócenia się Boga od tych, których Jezus zgromadził. Obecność Jezusa wśród Uczniów będzie kontynuowana przez Wspomożyciela, czyli Ducha Świętego, który jest Duchem Prawdy. Uczniowie znają Ducha, bo Duchem są słowa Jezusa, ale Duch nie został jeszcze im dany. Nastąpi to dopiero po Zmartwychwstaniu Jezusa. Jezus odchodzi, lecz Jego odejście nie jest ostateczne. Zapowiada bowiem swój powrót, który może dotyczyć albo Jego przyjścia po Zmartwychwstaniu, opisanego w samej

12 V- Niedziela Wniebowstąpienie Pańskie Łk24,46-53 Żadne zewnętrzne znaki nie zastąpią wiary. Uczniowie dzięki wierze doszli do zrozumienia tego, czego wcześniej doświadczyli towarzysząc Jezusowi. Ich świadectwo czerpie moc z wiary, która zostaje przeniknięta mocą Ducha Świętego. Ten sam Duch Święty przyjdzie z pomocą wierzącym, gdyż bez Niego nikt nie jest w stanie przyjąć prawd wiary. Uczniowie stają się również świadkami Wniebowstąpienia Jezusa, które oznacza, że Jego obecność na ziemi jest zakończona. Uwielbiony Jezus powrócił do Boga i razem z Nim króluje. Ten, którego ludzie ukrzyżowali jest Panem i Sędzią wszechświata. Wzmianka, że Jezus odchodząc trzyma ręce w geście Błogosławieństwa oznacza, że spoczywa ono na wszystkich wiernych, którzy będą

żyć aż do powtórnego Jego przyjścia na końcu czasów.

19 V- Zesłanie Ducha Świętego

J20,19-23 Charyzmaty są szczególnymi darami łaski Bożej, udzielonymi ludziom bez żadnej ich zasługi. Są one nadzwyczajnym objawieniem Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła. Zdarza się, że dary te związane są z jakąś naturalną zdolnością, którą człowiek otrzymał od Boga wraz z narodzinami. Charyzmaty nie są jednak udzielane nikomu dla prywatnego użytku, ale mają służyć wspólnocie, aby wzrastała świętość ich członków. Podstawowym kryterium prawdziwości daru jest to, że wszelkie jego przejawy przyczyniają się do oddawania przez wiernych czci Bogu. Ponieważ jedynym źródłem charyzmatów jest Bóg, nie może być tak, że dary nawzajem się znoszą. Gdy pojawiają się nieporozumienia oznacza to, że ludzie niewłaściwie posługują się otrzymanym darem lub tylko udają, że dar ten został im udzielony.

KATECHEZA

BŁOGOSŁAWIONEGO JANA

PAWŁA II SĄD I MIŁOSIERDZIE. W Psalmie 116 czytamy: „Pan jest łaskawy i sprawiedliwy i Bóg nasz jest miłosierny”. Na pierwszy rzut oka mogłoby się wydawać, że sąd i miłosierdzie to dwie rzeczywistości wzajemnie nie do pogodzenia... Należy jednak zrozumieć logikę Pisma Świętego, które je wiąże ze sobą i ukazuje w taki sposób, że jedna nie może istnieć bez drugiej. Zrozumienie sprawiedliwości Bożej kształtuje się w ST stopniowo. Punktem wyjścia jest położenie człowieka, który postąpił słusznie, a czuje się zagrożony niesprawiedliwą agresją i znajduje w Bogu ucieczkę i obronę. Doświadczenie to wyrażają psalmy, w których znaleźć można takie słowa: „Wiem, że Pan oddaje sprawiedliwość ubogiemu, biednemu- słusność”. Tylko sprawiedliwi będą sławili Twe imię, prawi mieszkać będą przed Twym obliczem. Pismo Święte pojmuje Bożą interwencję po stronie uciśnionych przede wszystkim, jako wyraz sprawiedliwości, to znaczy wierności zbawczym obietnicom złożonym Izraelowi. Sprawiedliwość Boga ma zatem źródło w bezinteresownej inicjatywie miłosierdzia, przez którą związał się On ze swoim ludem wiekiustym przymierzem. Bóg jest sprawiedliwy, ponieważ zbawia, spełniając w ten sposób swoje obietnice, natomiast sąd nad grzechem i nad bezbożnymi jest tylko jednym z aspektów Jego miłosierdzia. Na tę miłosierdną sprawiedliwość może zawsze liczyć grzesznik, który wzbudził w

sobie szczerą skruchę. W obliczu trudności, jakie nastręcza dostrzeżenie sprawiedliwości w ludziach i ich instytucjach w Biblii kształtuje się stopniowo przekonanie, że pełna sprawiedliwość zapanuje dopiero w przyszłości, dzięki działaniu tajemniczej postaci, która z czasem zyskuje cechy wyraźnie mesjańskie, będzie to król lub syn króla, gałąź, która wyrośnie z pnia Jessego, odrośl sprawiedliwa, potomek Dawida. Postać Mesjasza zapowiadana w wielu tekstach w perspektywie zbawienia zyskuje funkcje rządcy i sędziego, który troszczy się o pomyślność i wzrost społeczności oraz jej członków. Jego władzy sądowniczej podlegać będą dobrzy i niegodziwi. Kiedy razem staną przed sądem, triumf sprawiedliwych wzbudzi lęk i zdziwienie bezbożnych. W apokaliptycznej perspektywie Księgi Daniela sąd powierzony Synowi Człowieczemu doprowadzi do triumfu ludu „świętych Najwyższego” na ruinach ziemskich królestw. Z drugiej strony, także ten, kto może liczyć na łaskawość sądu jest świadom własnych ograniczeń. W związku z tym, do głosu dochodzi świadomość, że nie można być sprawiedliwym bez pomocy łaski Bożej. Tę samą zasadniczo logikę odnajdujemy w NT, gdzie Boża sprawiedliwość związana jest ze zbawczym dziełem Chrystusa. Jezus jest Synem Człowieczym, któremu Ojciec przekazał władzę sądenia. Będzie On sprawował sąd nad powstałymi z grobów, oddzielając tych, którzy przeznaczeni są na zmartwychwstanie życia od tych, których udziałem będzie zmartwychwstanie potępienia. Jak jednak podkreśla Ewangelista Jan

„Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, aby świat został przez Niego zbawiony”. Tylko ten, kto odrzuci zbawienie ofiarowane mu przez nieskończone miłosierdzie Boże, zostanie potępiony, ponieważ sam się potępi. Św. Paweł głębiej ukazuje zbawczy sens pojęcia sprawiedliwości Bożej, która urzeczywistnia się przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą. Sprawiedliwość Boża jest ściśle związana z darem pojednania: jeśli pozwalamy się pojednać z Ojcem za pośrednictwem Chrystusa, my także możemy się stać przez Niego sprawiedliwością Bożą. Sprawiedliwość i miłosierdzie są zatem pojmowane jako dwa wymiary tej samej tajemnicy miłości: „Albowiem Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby wszystkim okazać swe miłosierdzie”.

Miłość, która jest podstawą Bożego działania i winna się stać fundamentalną zasadą wierzącego, każe nam zachować ufność w dniu sądu i uwolnić się od wszelkiego lęku. Podobnie jak sąd Boży, również sąd ludzki, winien być sprawowany zgodnie z prawem wolności, które winno przyznawać pierwszeństwo miłosierdziu. „Mówcie i czyńcie tak, jak ludzie, którzy będą sądeni na podstawie Prawa Wolności, będzie to bowiem sąd nieubłagany dla tego, który nie czynił miłosierdzia, miłosierdzie odnosi triumf nad sądem”. Bóg jest Ojcem miłosierdzia i wszelkiej pociechy. Dlatego piąta prośba naszej najważniejszej modlitwy jaką jest Ojcze nasz, zaczyna się od wyznania naszej nędzy i Jego miłosierdzia. Objawiając nam pełnię miłosierdzia Ojca, Jezus nauczył nas także, że dostęp do tego Ojca, tak bardzo sprawiedliwego i miłosiernego. Uzyskać można jedynie przez doświadczenie miłosierdzia, które winno cechować nasze relacje z bliźnimi. „Strumień miłosierdzia nie może przeniknąć do naszego serca tak długo, jak długo nie przebaczyliśmy naszym winowajcom. Gdy odmawiamy przebaczenia naszym braciom i siostram, nasze serce zamyka się a jego zatwardziałość sprawia, że staje się ono niedostępne dla miłosiernej miłości Ojca”.

SŁOWO OJCA ŚW.

FRANCISZKA Cóż to znaczy, że Jezus zmartwychwstał? Oznacza to, że Boża miłość jest silniejsza niż zło i nawet śmierć. Znaczy to, że miłość Boga może przemieniać nasze życie, sprawić, aby zakwitły te obszary pustyni, jakie są w naszym sercu. Ta sama miłość, z powodu której Syn Boży stał się człowiekiem i poszedł aż do końca drogą pokory i daru z siebie, aż do piekieł, aż do otchłani oddzielenia od Boga, ta sama miłosierna miłość zalała światłem martwe ciało Jezusa i przemieniła je, sprawiła, że przeszło do życia wiecznego. Jezus nie powrócił do poprzedniego życia, do życia doczesnego, wszedł do chwalebego życia Boga i wszedł w nie z naszym człowieczeństwem, otworzył nas na przyszłość nadziei. Oto, czym jest Zmartwychwstanie Pańskie: jest wyjściem, przejściem człowieka z niewoli grzechu, zła, do wolności miłości i dobra. Ponieważ Bóg jest życiem, jedynie życiem, a Jego chwałą jest żywy człowiek. Drodzy Bracia i Siostry! Chrystus umarł i zmartwychwstał raz na zawsze i dla wszystkich, lecz moc zmartwychwstania, to przejście z niewoli zła do wolności dobra musi

Liturgia Słowa

21 IV- IV Niedziela Wielkanocna, rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Powołania

Dz13,14,4352;Ps100; Ap7,9.14b-17;J10,27-30 Będzie ich past Baranek stojący na środku tronu. On poprowadzi ich do źródeł wody życia.

28 IV- V Niedziela Wielkanocna

Dz14,21-27;Ps145;Ap21,1-5a;J13,31-35 Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.

03V- piątek- NMP Królowej Polski, uroczystość, święto Konstytucji 3 Maja

Ap11,19a,12,1,36a,10ab;Jdt13; Kol1,12-16;J19,25-27

05 V- VI Niedziela Wielkanocna

Dz15,1-2,22-29;Ps67;Ap21,10-14, 22-23;J14,23-29 A mówię wam to teraz, zanim się stanie, abyście uwierzyli, gdy to nastąpi.

12 V- Wniebowstąpienie Pańskie, uroczystość

Dz1,1-11; Ps47; Ef1,17-23;Łk24,46-53 Podczas błogostawieństwa Jezus oddalił się od nich i został uniesiony do nieba.

13 V- poniedziałek- NMP z Fatimy

Dz19,1-8;Ps68;J16,29-33

19V- Zesłanie Ducha Świętego, uroczystość

Dz2,1-11;Ps104;

1Kor12,3b-7;12-13;J20,19-23

Różne są działania, ale jeden jest Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich.

dokonywać się zawsze, w konkretnych przestrzeniach naszego istnienia, w naszym codziennym życiu.

MÓWIĄ WIELCY Kto zaczyna kochać, musi być gotowym na cierpienie

/ św. o. Pio 1887-1968/.

UŚMIECHNIJ SIĘ Pewna kobiecina klęczy przed figurką św. Franciszka.- Święty Franciszku, święty Franciszku...zmiłuj się nade mną! Obok niej przechodzi ksiądz i mówi:- Siostro, to nie święty Franciszek zsyła nam łaski lecz Jezus. Wtedy kobieta klęka przed Najświętszym Sercem Jezusa i mówi:- Jezu, powiedz świętemu Franciszkowi, żeby zmiłował się nade mną!

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUST:
1.Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2.Michała Archaniola
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJŚWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Czwartek 15.00 – 17.00

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Czwartek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą Św.

NABOŻEŃSTWA:

- **NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY**
środa godz. 17.00

- **DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO**
piątek godz. 17.00

- **DO NAJŚW. SERCA P.
JEZUSA, MSZA ŚW. Z
MODLITWĄ O
UZDROWIENIE I
BŁOGOSŁAWIEŃSTWO
LOURDESKE**
p-szy piątek godz.17.00

- **PIERWSZYCH SOBÓT
MIESIĄCA**
p-sza sobota godz.6.30

- **KU CZCI BŁ. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI**
16 dzień m-ca godz.17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
i po każdej Mszy Św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

**Za złożone
dobrowolne ofiary:**

BÓG ZAPŁAĆ!

POWSTAĆ Z MARTWYCH - CO TO ZNACZY? Takie pytanie stawiali sobie uczniowie, gdy Jezus zapowiadał, że będzie cierpieć, zostanie ukrzyżowany, a trzeciego dnia zmartwychwstanie. Zgodnie z wiarą Kościoła Chrystusowe Zmartwychwstanie nie jest zwykłym powrotem do ziemskiego życia, wskrzeszeniem, jak w przypadku Łazarza, córki Jaira czy młodzieńca z Nain. Określamy je, jako przejście Jego uwielbionego ciała ze stanu śmierci do wiecznego Boskiego życia poza czasem i przestrzenią. Grób pozostał pusty, a żywy Jezus ukazywał się wybranym osobom. Nie ma w historii wydarzenia, które byłoby lepiej udowodnione, niż Zmartwychwstanie. Jezus na pewno umarł. Nie było potrzeby łamania Mu kości nóg, aby przyspieszyć zgon, bo już nie żył, ale dla pewności żołnierz przebił Mu bok i wypłynęła z niego krew i woda. Potem został pochowany zgodnie ze zwyczajami żydowskimi w nowym grobie, na który zatoczono ciężki kamień. Co więcej, grób opatrzone rzymskimi pieczęciami, aby nikt nie ważył się go naruszyć i pozostawiono przy nim rzymską straż, która czuwała pod sankcją utraty własnego życia. Mimo to trzeciego dnia okazało się, że grób jest pusty! Nikt nie był w stanie tego podważyć. Mamy zatem pusty grób, jako świadectwo Zmartwychwstania. To jednak zbyt mało. Zasadniczym argumentem są chrystofanie, czyli objawianie się żywego Chrystusa nie tylko apostołom. Nie może tu być mowy o halucynacji, bo objawień było dużo i widziało je wiele osób. Zmartwychwstały Chrystus objawił się również Szawłowi w drodze do Damaszku. Dzięki temu ten wykształcony, inteligentny i gorliwy Żyd z prześladowcy Kościoła stał się największym apostołem pogan. Jednak spotkanie z żywym Jezusem radykalnie odmieniło życie apostołów, gdyż odtąd z odwagą głosili prawdę o Jego Zmartwychwstaniu i niemal wszyscy przypieczętowali to świadectwo męczeńską śmiercią. Całe życie Kościoła opiera się na tej pierwotnej wierze apostołów, którzy początkowo absolutnie nie chcieli słyszeć o tym, co mówiły niewiasty, że grób jest pusty. Nawet, gdy Jezus stanął przed nimi w wieczerniku, myśleli, że widzą ducha. Dlatego Jezus zaczął jeść na ich oczach. Dopiero wtedy uwierzyli, że stoi przed nimi prawdziwy Syn Boży. Jezus nawet po Zmartwychwstaniu nie zniewolił apostołów swoim Boskim majestatem. Pomimo Jego niesamowitego zjawienia się, pozostawił margines na wolny wybór człowieka, aby ten sam mógł opowiedzieć się za Jezusem. Dlatego apostołowie też musieli uwierzyć i nie przyszło im to łatwo, czego dowodem jest postawa Tomasza /Kema/.

OCZEKUJĄC PRZYJŚCIA DUCHA ŚWIĘTEGO.

Czas wielkanocnej radości trwa w liturgii 50 dni i kończy się Niedzielą Zesłania Ducha Świętego. W 40 dniu /czwartek/ obchodzimy uroczystość Wniebowstąpienia Pana Jezusa, co jest zgodne z historycznym faktem tego wydarzenia ewangelicznego. Okres Wielkanocy ma być obchodzony jako jedna wielka niedziela i dlatego każda z siedmiu niedziel tego okresu nosi nazwę „Niedziela Wielkanocna”. Jest to jakby jeden wielki dzień rozłożony na siedem radosnych niedziel. Jest to „dzień, który uczynił Pan”/Ps119/. Mamy się wszyscy radować w nim i weselić. Trwa w tym okresie „ten jeden dzień, który uczynił Pan, dzień, który jest dziełem Bożej mocy objawionej w Zmartwychwstaniu Chrystusa. Zmartwychwstanie jest początkiem nowego życia i nowego Czasu. Jest początkiem nowego Człowieka, nowego Świata.(JP II). Ostatnich dziesięć dni okresu wielkanocnego zmienia nieco swój charakter. Rozbrzmiewa w nich wołanie uczniów Chrystusa o przyjście Ducha Świętego. Od Wniebowstąpienia do Zesłania Ducha Świętego w domach naszych jak w Wieczerniku trwamy z Maryją na modlitwie, oczekując przyjścia Ducha Świętego /Kema/.

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

1. SŁUŻBA LITURGICZNA
2. SCHOLA PARAFIALNA
3. ODNOWA W DUCHU ŚWIĘTYM
- w każdą środę o g. 18.30
4. GRUPA MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”
- w każdy piątek o g. 19.00
5. WSPÓLNOTA MODLITWY
MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
-w każdy piątek po Mszy Św. wieczornej
6. WSPÓLNOTA ŻYWEGO RÓŻAŃCA
z Lubawy, Tuszewa i Fijewa - w każdą
pierwszą środę m-ca po Mszy Św. Wieczornej
z Mortąg - w każdy pierwszy czwartek m-ca o
godz. 16.30
7. KOŚCIÓŁ DOMOWY
Krąg Rodzin z Tuszewa – raz w m-cu w dniu
ustalonym wcześniej

W NASZEJ WSPÓLNOCIE PARAFIALNEJ:

CHRTY odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy Św. o godz.17.00. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach sakramentalnych .

BIERZMOWANIE odbywa się raz w roku. We wrześniu młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje owoce Ducha Świętego,

ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.
POGRZEBY Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie